

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/25-07786
Otsuse kuupäev 17.08.2025
Komisjoni koosseis Taavi Hein

Tarbija
Kaupleja Gym Eesti OÜ (14304459)

Tarbija nõue Nõude summa 57 eurot ja inkassonõude tühistamine.

Resolutsioon:

1. Jätta tarbija avaldus rahuldamata.
2. Kui vaidlevad pooled ei nõustu komisjoni otsusega, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Avalduse kohaselt peab tarbija Gym Eesti OÜ tegevust ebaseaduslikuks, kuna kaupleja nõuab tasu nende kuude eest, mil tarbijal puudus ligipääs spordiklubile. Vaatamata korduvatele pöördumistele kaupleja ei reageerinud ning tarbijal puudusid lepingu lõpetamise juhised. Tarbija leidis foorumist juhise, mille alusel ta saatis lepingu lõpetamise avalduse. Hoolimata sellest esitab inkassofirma nüüd nõudeid perioodi eest, mil teenust ei osutatud. Tarbija leiab, et selline tegevus rikub seadust ning rõhutab, et leping ei saa olla vastuolus Eesti õiguskorraga. Tarbija on valmis tasuma vaid nende kuude eest, mil teenus oli reaalselt kättesaadav.

Tarbija ei nõustu müüja kompromissettepanekuga, kuna peab ebaseaduslikuks, et raha küsiti ajal, mil ligipääs saalile oli piiratud.

Lepingut tarbijal ei ole, kuna selle sõlmimine toimus linnutamisega kastis ja tarbija sellest koopiat ei saanud.

Tarbija nõuab kauplejalt nõude summa 57 eurot ja inkassonõude tühistamist.

Kaupleja seisukoht:

Lepingu sõlmimisel kinnitas klient, et on tutvunud meie üldtingimustega ja nõustub nendega. See on lepingus kohustuslik samm. Informatsioon lepingu lõpetamise kohta on kliendile kättesaadav: lepingus, mille klient sai e-posti teel pärast lepingu sõlmimist, kliendikeskkonnas „Dokumendid“ jaotisest: <https://gymestonia.perfectgym.pl/clientportal2/#/Login> ja samuti meie kodulehe KKK-s:

<https://www.gymeesti.ee/kkk-faq>.

Kliendi väitel oli suhtluskanalite kaudu pöördumine varasem, kuid me ei ole saanud ühtegi e-kirja (aadressile info@gymeesti.ee) aadressilt paulestonia@gmail.com enne 20.05.2025. Sel päeval fikseerisime ka lepingu lõpetamise soovi ning lõpetasime lepingu 31.05.2025 seisuga, võlgnevuse tõttu.

Tähtajatu lepingu lõpetamise protsess on lepingus selgelt kirjeldatud – selleks tuleb fikseerida lõpetamise soov ja süsteem lõpetab lepingu automaatselt järgneva kuu lõpuga.

Kuna kuumakse jäi tasumata, peatati ligipääs automaatselt süsteemi poolt, ent leping ja maksekohustus jäi kehtima. Vastavalt meie üldtingimustele on klient kohustatud tagama, et arvelduskontol oleks igakuiseks makseks vajalik summa olemas. Kliendil oli igal ajal võimalus tasuda võlgnevus ja taastada ligipääs.

Oleme alates märtsikuust 2025 saatnud igakuiselt meeldetuletusi tasumata maksete kohta (e-post, rakenduse teavitused, SMS).

Oleme valmis menetluse Julianus Inkassolt tagasi võtma, et klient ei peaks maksma viivist summas 21,53 €, kuid eeldusel, et klient tasub põhivõlgnevuse 57€ otse Gym Eesti OÜ-le.

Komisjoni põhjendus:

Avalduse kohaselt palub tarbija tühistada arve liikmemaksu nõude eest. Vaidlust ei saa olla selle üle, et kaupleja ja tarbija on lepingu sõlminud. Tarbija kasutas kaupleja teenust ning tasus teenuse eest igakuiseid makseid.

Tarbija väidab, et tasu nõutakse ka siis, kui teenust ei osutata. Inkasso on esitanud tarbija vastu nõude summas 57 eurot, millele lisanduvad viivis ja sissenõudekulud.

Komisjon jätab tarbija avalduse rahuldamata põhjusel, et kauplejaga sõlmitud lepingust tekkinud kaupleja tasunõue on seaduslik.

Kaupleja ja tarbija vahel on tekkinud võlasuhe. Võlasuhe on õigussuhe, millest tuleneb ühe isiku (kohustatud isik ehk võlgnik) kohustus teha teise isiku (õigustatud isik ehk võlausaldaja) kasuks teatud tegu või jätta see tegemata (täita kohustus) ning võlausaldaja õigus nõuda võlgnikult kohustuse täitmist (võlaõigusseaduse (VÕS) § 2 lg 1). Võlasuhte üks tekkimise alus on leping (VÕS § 3 lg 1), millega üks isik, praegusel juhul tarbija, võttis endale lepinguga kaupleja ees kohustuse tasuda kauplejale lepingus kokku lepitud tingimustel tasu ning kaupleja kohustus tarbijale tasu eest osutama kokkulepitut teenust. Leping on pooltele täitmiseks kohustuslik (VÕS § 8 lg 2).

Tarbija võis lepingu lõpetada kas tüüptingimustes antud selgituste järgi või e-maili teel, pöördudes lepingu lõpetamise avaldusega kaupleja poole. Tarbija väidab, et ütles lepingu üles juba varasemalt kui foorumist leitud juhiste leidmisejärgselt, kuid ei ole enda väidet tõendanud. Vaidlust ei ole selles, et leping on tänaseks lõppenud. Tarbija väidab, et kauplejal ei tohiks olla tasunõuet selle aja eest, mil tarbijal ei olnud võimalik teenust kasutada. Kuna kuumakse jäi

tasumata, peatati ligipääs automaatselt süsteemi poolt, ent leping ja maksekohustus jäid kehtima. Vastavalt kaupleja üldtingimustele oli tarbija kohustatud tagama, et arvelduskontol oleks igakuiseks makseks vajalik summa olemas. Tarbijal oli igal ajal võimalus tasuda võlgnevus ja taastada ligipääs. Kui tarbija ei leidnud tüüptingimuse üles, pidanuks ta pöörduma selle murega kaupleja poole.

Pikaajalise väljakujunenud kohtupraktika ja VÕS § 37 lg 1 kohaselt saavad tüüptingimused lepingu osaks kahel alternatiivsel viisil: (i) tingimuse kasutaja viitas neile selgelt enne lepingu sõlmimist või sõlmimise ajal kui lepinguosale ja teisel poolel oli võimalus nende sisust teada saada, (ii) lepingu sõlmimise viisist tulenevalt võis nende olemasolu eeldada ja teisel poolel oli võimalus nende sisust teada saada (RKTKo 25.05.2020, 2-17-124505 p 13). Mõlema alternatiivi puhul peab olema täidetud eeldus, et lepingu teisel poolel oli võimalus tüüptingimuste sisust teada saada. Väljakujunenud Riigikohtu praktikast tuleneb, et määrav ei ole tingimuste sisuga tegelik tutvumine, vaid võimalus nende sisust teada saada ehk võimalus nendega tutvuda (RKTKo 25.05.2020, 2-17-124505 p 14; RKTKo 23.03.2011, 3-2-1-2-11 p 13). Lähtuda tuleb sellest, kas keskmine mõistlik kasutaja võis lepingu sõlmimise viisist tulenevalt eeldada, et sellised tingimused on olemas. Komisjoni hinnangul pidi tarbija mõistma, et tüüptingimused on olemas ning tarbijal oli tüüptingimustega võimalik tutvuda. Kaupleja ei saa ega kohustu veenduma selles, et tarbija oleks tüüptingimustega ka tegelikkuses tutvunud. Tarbijal tuleb olla ka endal hoolas ning veenduda, et ta annab lepingut sõlmides tõeale vastavaid kinnitusi.

Lepingu osaks ei loeta tüüptingimust, mille sisu, väljendusviis või esituslaad on niivõrd ebataavoline või arusaamatu, et teine pool ei võinud selle olemasolu lepingus mõistlikkuse põhimõttest lähtudes oodata või seda olulise pingutuseta mõista (RKTKo 07.04.2014, 3-2-1-12-14 p 31). Praegusel juhul ei ilmne asjaolusid, millest saaks järeldada, et tüüptingimused ei ole lepingu osaks saanud.

Järgnevalt kontrollis komisjon, kas kaupleja kehtestatud tüüptingimused võivad olla tühised. Tüüptingimus on tühine, kui see lepingu olemust, sisu, sõlmimise viisi, lepingupoolte huvisid ja teisi olulisi asjaolusid arvestades kahjustab teist lepingupoolt ebamõistlikult, eelkõige siis, kui tüüptingimusega on lepingust tulenevate õiguste ja kohustuste tasakaalu teise lepingupoole kahjuks oluliselt rikutud. Ebamõistlikku kahjustamist eeldatakse, kui tüüptingimusega kaldutakse kõrvale seaduse olulisest põhimõttest või kui tüüptingimus piirab teise lepingupoole lepingu olemusest tulenevaid õiguseid ja kohustusi selliselt, et lepingu eesmärgi saavutamine muutub küsitavaks. Tüüptingimuse tühisust ja sellega seotud asjaolusid hinnatakse lepingu sõlmimise aja seisuga (VÕS § 42 lg 1).

Kaupleja kehtestatud tüüptingimuse kohaselt (tüüptingimuste punkt 6.8), juhul kui ülekande teostamise katse ebaõnnestub teenuse saaja rahaliste vahendite puudumise tõttu, on kauplejal õigus peatada viivitamata teenuse osutamine kuni võlgnevuse täieliku tasumiseni.

Komisjoni hinnangul on kaupleja kehtestatud tüüptingimus kooskõlas võlaõigusseaduses sätestatud õiguskaitsevahenditega. Sarnase loogika kohaselt annab VÕS § 111 lg 1 õiguse keelduda vastastike kohustuste puhul oma kohustuse täitmisest, kuni teine lepingupool on oma kohustuse täitnud, täitmist pakkunud või andnud täitmiseks tagatise või on kinnitanud, et ta kohustuse täidab. Tarbija rikkus enda lepingust tulenevat kohustust tasuda kauplejale lepingujärgseid makseid, jäädes kauplejale võlgu.

Kuivõrd kaupleja kehtestatud tüüptingimus, mis annab kauplejale õiguse täitmisest tarbija lepingurikkumise tõttu keelduda, on analoogne võlaõigusseaduses sätestatud kohustuse täitmisest keeldumise õiguse andva õiguskaitsevahendiga ning puuduvad muud asjaolud, millest võib kaupleja kehtestatud tingimuse ebamõistlikku kahjustavat mõju järeldada, tuleb kaupleja tüüptingimust pidada kehtivaks. Kauplejal oli õigus keelduda teenuse pakkumisest aja eest, mil võlgnevus oli tasumata.

Lepingu kehtivusajal võib majandus- või kutsetegevuses tegutsev võlausaldaja nõuda tarbijalt võla sissenõudmiskulude hüvitamist iga sissenõutavaks muutunud kohustuse kohta. VÕS § 113² lg 2 p 1 alusel võib pärast lepingu lõppemist majandus- või kutsetegevuses tegutsev võlausaldaja nõuda tarbijalt tarbijaga sõlmitud lepingu alusel ja lisaks iga solidaarvõlgniku või tagatise andja kohta sissenõudmiskulude hüvitist kogusummas kuni 30 eurot, kui võlausaldaja nõue on kuni 500 eurot, seejuures võib esimese tarbijale saadava tasulise meeldetuletuskirja eest nõuda kuni 15 eurot ning kummagi järgmise kahe kirja eest kuni 5 eurot. Inkasso taotleb tarbijalt sissenõudmiskulu väljamõistmist kokku summas 15 eurot meeldetuletuskirja saatmisega seotud kulu katteks. Komisjon leiab, et võla sissenõudmiskulude nõue on põhjendatud ja kuulub rahuldamisele summas 15 eurot. Põhjendatuks tuleb lugeda ka viivisenõuet summas 6 eurot ja üks sent. VÕS § 113 lg 1 kohaselt, rahalise kohustuse täitmisega viivitamise korral võib võlausaldaja nõuda võlgnikult viivitusintressi (viivis), arvates kohustuse sissenõutavaks muutumisest kuni kohase täitmiseni.

Ülaltoodud põhjendustel jätab komisjon tarbija avalduse rahuldamata. Komisjon ei ole tuvastanud kaupleja nõude kehtetuse aluseid.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Taavi Hein

/allkirjastatud digitaalselt/